

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد.

۲۰۱۸/۰۸/۲۰

احمدشاه انگار

د پاکستان د جوړښت اصلي لامل او د امریکا سره یې اوسنی اړیکې

تاریخي شالید:

تاریخي شواهد ښيي چې د دوهمې نړیوالې جګړې وروسته د پاکستان جوړښت د انگلستان لخوا په دې سیمه کې د ستراتیژیکو موخو لپاره وو. یعنې افغانستان او چین شوروي پلوه هیوادونه وه او په هند کې هم موجود پیاوړی ګوند کانګرس هم شوروي پلوه تمایل لاره. نو د شوروي د محار لپاره د هالفورد میګنډر د هارت لنډ او نیوکلاس سپایکمن د ریملنډ د تیوریانو پر بنسټ، د غرب د ستراتیژیکو موخو د ساتلو لپاره، په دې سیمه کې د یو نوي انګلیس پلوه هیواد جوړېدل اړین وه.

خو دوهمې نړیوالې جګړې د لویې برطانیې اقتصادي او پوځي ځواک کمزوری کړې وو، چې له امله پاکستان یوازي پرېښودل سو، ان دا چې انګلیستان په هند سمندر کې خپله سمندري پوځي اډه د ډیګو ګراسیا هم امریکا ته وسپارل. پاکستان د څو متخاصمو قدرتونو په منځ کې ګیر پاته سو، ځکه چین او افغانستان دواړه شوروي پلوه هیوادونه وه او د هند په ستراتیژي کې پاکستان اوس هم د لوي هندوستان قلمرو دی. پاکستان په ویره کې وو چې امکان سته چې هند یې بیرته لاندې کړي او ور سره سم افغانستان هم د پاکستان خپلواکي خلاف رایه په ملګرو ملتونو کې ور کړې وه او ډیورنډ لاین په رسمیت نه پیژني معنی د پاکستان پر زیاته مخکې باندي ادعا لري.

دا چې په پر نړیوال نظام باندي عموماً لوبه د ریالیزم یا پاور پولیټیکس پر اساس تعریف کیږي، او د ساره جنګ په جریان کې هم نړیالي بازیاني د همدې تیوري د Relative gains پر بنسټ تعریف کیږي. او د دې تیوري پر بنسټ کوچني قدرتونه د ځان د بقا په خاطر اړ دي چې د ځان لپاره امنیتي چتر یا security umbrella باید ولري، نو پاکستان هم دې ته اړتیا لرل چې باید یو امنیتي چتر پیدا کړي، په لومړي سر کې یې کوښښ وکړ چې شوروي اتحاد څخه ګټه پورته کړي، خو بریالی نه سو. نو امریکا متحده ایالاتو ته یې لاس اوږد کړ، امریکا هم په دې سیمه کې دخپلو ستراتیژیکو ګټو د ساتلو لپاره همداسې ځای ته اړتیا لرل. ځکه د جورج کنان د محار د تیوري پر بنسټ د شورور سره مبارزه باید د مخامخ جګړې د لاري نه بلکې د محار کولو له لاري شوروي مات سي، نو امریکا هم پاکستان سره د سیتو او سنتو په نامه تړونونه لاسلیک کړل. ځکه د نیوکلاس سپایکمن د ریملنډ د تیوري پر بنسټ چې تر اوسه لا د اسیا لپاره د امریکا د ستراتیژي یوه برخه جوړوي. د شوروي د محار لپاره باید د شوروي شاوخوا امریکا پلوه هیوادونه و اوسي، چې همداسې هم وه خو یوازي دغه ځای چې پاکستان او افغانستان خالي وو، او امریکا ویره لرل چې د همدې لاري به شوروي اتحاد، د تزارې روسیې د زړې ستري لويي old great game ستراتیژي تعقیب کړي او ګرمو اوبو ته به لار پیدا کړي. نو ځکه باید دغه لار پر وتړل سي.

په ۱۹۶۲ کال کې د چین او هند تر منځ سرحدي شخړې پاکستان دا چانس هم په لاس ورکړی چې هند څخه د ځان ساتنې لپاره باید یوازي پر امریکا تکیه و نه سي، په ځانګړي ډول دغه مفکوره ذولفقار علي بوتو لرل، چې باید چین هم خپل ستراتیژیک ملګري او د چین د امنیتي چتر څخه هم باید ګټه پورته سي. لکه څنګه چې د تهاجمی ریالیزم د تیوري یو تیورسن امریکایي پروفیسور جان میر شایمر وايي، چې د ساره جنګ په جریان کې د شوروي د کمزوري کولو لپاره او د محار د کړۍ د پوره کولو لپاره د چین ملګرتیا د امریکا لپاره ډیره اړینه وه، او د تیلو شاهانو په کتاب کې لیکل سوي چې پاکستان په ۱۹۷۰ کلونو کې د امریکا او چین په نژدې کېدو کې رغنده رول و لوبوه.

پاکستان او چین دواړو هیوادونو په افغانستان کې د شوروي خلاف جګړه کې د امریکا په ګټه کار وکړ، چې د دې جګړې څخه پاکستان ډیره ګټه هم پورته کړل، ان دا چې پاکستان د چین او امریکا په مرسته د اټومي طاقت خاوند سو. خو دا چې په سیاست کې دایمي دوست او دایمي دوښمن نسته او یوازي دایمي ګټي دي، نو ځکه د پاکستان او

د پاڼو شمیره: له 1 تر 4

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رایرلو مخکې په خبر و لولئ

امريکا دوستي تر ابده نسي کيدای. ځکه اوس مهال د پاکستان لپاره د چين او امريکا يعني دواړه رقيب هيوادونه دوست ساتل سخت برېښي.

اوسنی حالت:

د ۲۰۰۱ زيردیز کال د سپټمبر ۱۱مې له پېښو وروسته د چين په گډون ټولې نړۍ د امريکا له ترهگرۍ سره د جگړې يا war on terror ملاتړ وکړ، پاکستان هم امريکا ته له خپلې خاورې د افغانستان پر ضد د استفادې اجازه ورکړه، خو دغې همکارۍ ايله تر ۲۰۱۴ کاله دوام وکړ. دا خبره ډېره ساده معلومېږي چې د امريکا ولسمشر ډونلډ ټرمپ وايي، امريکا پاکستان غولولي او دوه مخي لوبه يې ور سره کړي؛ ځکه د افغانستان پخواني ولسمشر حامد کرزي په وار وار ويلې چې موږ امريکا ته له پاکستانه د اورپکو د راتگ په اړه ويلې وو، خو امريکا به ويل پاکستان زموږ ستراتيژيک ملگري دی او موږ نه غواړو له پاکستان سره اړيکې خرابې کړو.

"مصنوعي جهاد"

د هغه ترڅنگ دا خبره ځکه ساده معلومېږي، چې د سړي جگړې په اوږدو کې ډېری دغه مدرسې چې اوسمهال د افغانستان لپاره پاکستان کې جنگيالي روزي، د امريکا په مرسته له پخواني شوروي سره د جگړې لپاره جوړې شوي، چې همدا خبره څه موده مخکې د پاکستان د بهرنیو چارو وزير هم د امريکا د ولسمشر د خبرو په ځواب کې وکړه چې د شوروي خلاف جگړه د امريکا له خوا پيل شوی "مصنوعي جهاد" و، دا نو څنگه امکان لري چې امريکا دې په دې نه وي خبره چې پاکستان د طالبانو، القاعدې او حقاني شبکې ملاتړ لري.

په داسې حال کې چې د القاعدې پخوانس مشر او بنسټگر او د وسله والو طالبانو دواړه پخواني مشران ملا محمد عمر او ملا اختر محمد منصور دواړه د پاکستان په خاوره کې وو، همدارنگه د "ناسم دوښمن" يا Wrong Enemy کتاب کې هم يادونه شوي چې پاکستان د افغان دولت د مخالفو وسلوالو لاسنيوی کوي.

ما په فکر اصلي خبره له ترهگرۍ سره د جگړې مسله نه دهو بلکې اصلي خبره پاکستان کې د چين د نفوذ ډېروالی دی، چې په ستراتيژيک ډول د امريکا د گټو لپاره ستراتيژيک خطر دی، همدا خبره له هند او امريکا سره د نژدې والي لامل هم شوي.

لکه څنگه چې پروفیسور جان مير شایمر وايي، چين به هېڅکله په سوله یيز ډول مخته ولاړ نه شي. د بناغلي مير شایمر په اند، د امريکا پر وړاندې اوسنی ستراتيژيک خطر چين دی؛ ځکه چين ورځ تر بلې په يو سيمه یيز هجمون يا برلاسي قدرت بدلېږي او لکه د امريکا لپاره چې د مونرو دوکتورين پر بنسټ، هېڅ بهرنی قدرت بايد د امريکا په سيمه Hemisphere Wester کې نه وي، همدا ډول پالیسي چين هم لري، هر کله چې چين په سيمه یيز هجمون بدل کړي، نو بيا امريکا ته په دې سيمه کې د پاتېدو اجازه نه ورکوي.

امريکا خپلې ستراتيژيکې گټې د متخاصمانه يا له coercive لارې تعقيبوي، خو چين بيا له سوله یيزې لارې تعقيبوي، چې همدا ډول پالیسي جاپان په ځينو سيمو کې د دويمې نړيوالې جگړې مخکې تعقيبولې او امريکا په دې پالیسي پوهېږي چې د پاکستان او چين ترمنځ اقتصادي دهليز د چين لخوا د همدې پالیسي برخه ده، چې چين غواړي دغه هېوادونه خپل کنټرول لاندې راولي او بيا له همدې لارې د امريکا د مهار ستراتيژي ناکامه کړي.

ستره لوبه:

چين په افغانستان د امريکا پوځي حضور د خپل ځان لپاره ستراتيژيک خطر بولي او له ترهگرۍ سره جگړه د خپل هېواد د محاصره کولو يوه پلمه گڼي؛ نوځکه د امريکا پر وړاندې د پاکستان ملاتړ کوي. لکه څنگه چې اوس معلومه ده روسيه هم د امريکا خلاف ده او داسې اوازې دي چې د امريکا خلاف د طالبانو ملاتړ کوي؛ نو ځکه د نړيوالو اړيکو ځينې پوهان په افغانستان کې روان حالت نوي "گريټ گيم" (ستره لوبه) بولي.

که پاکستان د چين په خوله په خپل هېواد کې افغانستان ته د امريکا د اکمالاتو لار وتړي، نو د امريکا گټې په اسانۍ سره په خطر کې اچوي؛ ځکه د افغانستان شاوخوا ټول هېوادونه د امريکا خلاف دي. چين اوسمهال د پاکستان په مرسته د امريکا پر وړاندې د سترې کډونکي يا Exhausted Tactic ستراتيژي تعقيبوي، چې امريکا د افغانستان په جگړه کې ښه سترې کړي او بيا مجبوره شي دا سيمه پرېږدي.

دا پوښتنه پيدا کېږي چې: څنگه د پاکستان خلاف د امريکا ستراتيژي يو دم دومره شديد شوه؟

لکه څنگه چې په امريکا کې عموماً دوه مخور گوندونه له ډېره وخته حکومت کوي، په دې سره د ديموکرات گوند زيات وخت خپله بهرني ستراتيژي د "ويلسنيزم تيوري" چې د امريکا د پخواني ولسمشر وېډرو ويلسن نظريات دي

تعقیبوي، چې د هغه پربنسټ په نړیوالو مسایلو کې کوبښن کېږي د متخصصانه تگلارو پرځای، له ډیپلوماسۍ کار واخلې. که مو یاد وي د پخواني ولسمشر بارک اوباما په حکومت کې له پاکستان سره د یادو ستونزو د حل لپاره ډېر پر ډیپلوماتیکو تگلارو کار کېده، ان دا چې پاکستان ته د ایف ۱۶ جنګي الوتکو ورکول یې هم لغوه کړل. خو د لیبرال ګوند اکثره وخت خپله بهرنی پالیسي د "جګسټیزم" چې د جګسټ له نظریاتو سرچینه اخلي، تعقیبوي، چې د هغه پربنسټ دوی له متخصصانه تگلارې *coercive diplomacy* کار اخلي. نو ځکه ویلای شو چې د ټرمپ دريځ د پاکستان پر وړاندې د همدې تیوري سرچینه اخلي، که د ټرمپ پرځای بل هر جمهوريپال ولسمشر وای، همدا ډول ګام به یې پورته کړی و، خو ټرمپ په دې برخه کې نسبتاً نورو ته ډېر جدي ګامونه اخلي، چې دا کار د جمهوريپال ګوند ډېری ولسمشرانو کړی، لکه بوش چې د عراق خلاف له همدې لارې کار واخیست. لکه څنګه چې پروفیسور میرشایمر وايي، په ستراتیژیکه توګه د امریکا لپاره د چین شاوخوا هېوادونه نسبتاً اروپا ته اوسمهال ډېر اهمیت لري او اروپا دویمه کتګوري کې راځي. نو د چین خلاف باید شاوخوا هېوادونه پیاوړي او محاصره تنګه کړل شي، چې په دې لړ کې د هند رول ډېر مهم دی، ځکه هند چین خپل ستراتیژیک خطر بولي او په دې اړه له امریکا سره هر ډول مرستې ته تیار دی او امریکا هم په افغانستان کې هند ته د ډېر رول ورکولو په تکل کې ده.

ه *Grand Strategy for India 2020 and Beyond* کتاب کې راغلي، د هند لپاره افغانستان له امنیتي اړخه مهم دی او علت یې هم پاکستان دی چې پاکستان د ستراتیژیک ډېټ *Strategic Depth* پالیسي له لارې غواړي افغانستان یو *client state* وګرځوي چې بیا یې په اسانۍ سره د هند خلاف وکاروي، لکه د طالبانو په رژیم کې چې ښه بېلګه یې د هند مسافر وړونکي الوتکې د تښونې پېښه وه، چې بیا یې څو پاکستانی ترهګر پرې راخوشي کړل او هند کوبښن کوي پاکستان په افغانستان کې دومره بوخت وساتي چې هېڅکله یې هند ته فکر هم نه شي او افغانستان کې د پاکستان خلاف رژیم و اوسي بیا له همدې لارې پاکستان هم محاصره کړي.

معکوس پښتونستان؟

پاکستان هم د امریکا او هند دغه نژدېوالی د خپل هېواد پر وړاندې ستراتیژیک خطر بولي، لکه څنګه چې دا خبره د پاکستان پخواني ولسمشر جنرال پرویز مشرف بي بي سي سره په یوه مرکه کې کړې وه، په ننگرهار او کندهار کې د هند کونسلګرۍ د پاکستان د بې ثباته کولو لپاره دي او افغانستان د پاکستان خلاف هند ته په خپله خاوره کې ډېر رول ورکړی.

لکه څنګه د کرزي د حکومت د ملي امنیت شورا سلاکار رنگین دادفر سپنټا بي بي سي سره د خپل نوی کتاب په اړه خبرو کې ویلي، پاکستان په افغانستان کې د "معکوس پښتونستان" د مسالې ملاتړ کوي یعنې غواړي د پاکستان پولې ته نژدې د افغانستان ټول ولایتونه باید د طالبانو په کنټرول کې وي، چې له دې لارې د پاکستان خلاف د هند د پلانونو مخه ډب کړي.

امریکا غواړي پاکستان هم د چین خلاف د امریکا د ستراتیژۍ ملاتړ وکړي او په دې برخه کې هند ځکه د امریکا ملاتړ کوي چې هغه چین خپل ستراتیژیک خطر بولي، خو د امریکا او هند دغه دوستی پاکستان نور هم چین ته نژدې کړی او په دې برخه کې له امریکا سره مخالف دی، همدا ددې لامل شوې چې د امریکا او هند خلاف د چین، روسیې، پاکستان او ایران ترمنځ اتحاد جوړ شي.

دا ټول هېوادونه له ترهګرۍ سره د جګړې په نامه افغانستان کې د امریکا حضور د ځانونو لپاره خطر ګڼي او د امریکا جګړه تر پوښتنې لاندې راولي، په ځانګړي ډول د "اسلامي دولت" (داعش) نومي ډلې پیدا کېدل، دوی ادعا لري امریکا ترهګري د دوی خلاف د خپلو ستراتیژیکو موخو لپاره د وسیلې په توګه کاروي.

دوی پوهېږي چې امریکا غواړي د منځني اسیا هېوادو هایدرو کاربوني زېرمو ته لاسرسی پیدا کړي او په دې توګه د روسیې او چین نفوذ په دې هېوادونو باندې کم کړي.

چین هم د نفتو په برخه کې امریکا ته محتاج دی، ځکه اکثره نفت له منځني ختیځ او ایران راوړي او د امریکا او چین ترمنځ په شخړه کې امریکا په اسانۍ دغه لار پر چین ترلاسی شي، نو چین اړ دی، په دې برخه کې ځانته بدیل پیدا کړي چې یوازینی بدیل یې د منځني اسیا نفتي زېرمې دي.

د امریکا لپاره څه کول پکار دي چې د چین او پاکستان د دغه پلان مخه ډب کړي. زما په فکر که پاکستان همداسې یو قوي دولت پاتې شي او همدا پالیسي د امریکا د ګټو خلاف تعقیب کړي، دا به امریکا ته ستره ستراتیژیکه ماتې ورکړي، نو امریکا یوازې یوه لار لري، هغه دا چې پاکستان باید تجزیه کړي او په داخل کې د پاکستان خلاف پاڅونونو ملاتړ وکړي لکه اوس چې یې ایران کې کوي.

د امریکا لخوا د پاکستان پر وړاندې اوسني گامونه لکه د نظامي مرستو ځنډول يا مالي مرستي بندول، زما په نظر چاڼي وهل دي چې اصلي موخه يې د چين او پاکستان نژدېوالی دی، نه پاکستان لخوا د اورپکو ملاتړ يا په افغانستان کې د رواني جگړې پای ته رسول.

د ليکوال پېژندنه:

احمدشاه انگار سياست پوه او د سولې او شخړو مطالعاتو متخصص دی، نوموړې ۱۵ کاله کيږي چې په ملي او نړيوالو رسنيو کې کاري تجربه لري. بناغلي انگار حقوق او سياسي علمو کې ليسانس او هندوستان هيواد کې د سولې او شخړو مطالعاتو کې د ماسټرۍ تر کچې زده کړې کړي. او لسگونه علمي مقالې يې د سولې ، شخړو او ستراتژيکو مسابلو په اړه په نړيوالو او ملي رسنيو کې خپرې سوي دي. نوموړي د افغانستان د اساسي قانون د څيړني او تشریح تر عنوان لاندې کتاب هم ليکلي.

پای